

Pyhäinpäivä Salokunta 5.11.2016

Tässä on turvallista olla.

Maan ja taivaan rajalla.

Kahden maan kansalaiset.

Kristityt, jotka elävät ja toimivat täällä ja nyt, mutta joiden ajatukset ja päämäärä on taivaassa.

Olemme kuin rajalla.

Autuaita eli onnellisia on jo täällä nyt ja sitten taivaassa.

Olemme kuin rajalla.

Täällä arvostetaan älykkyyttä ja viisautta, kirjatietoa ja nokkeluutta, uuden oppimisen ainaista kiihtyvyyttä.

Itseään tästä syystä rakastavia on paljon. Onhan, mitä rakastaa. Elämä antaa jo nyt.

Mutta entä hengessään köyhät, pienet ja vaatimattomat, hiljaiset huokaajat, joilta vaaditaan vähän ja vähän he saavatkin. Entä he? Heille, jotka eivät luule itsestään liikoja, heille luvataan taivasten valtakunta. Elämä antaa sitten.

Olemme kuin rajalla.

Täällä elämän tavoitteet ovat kevyttä, mukavaa, kokemuksia ja erikoista. Elämä antaa jo nyt.

Entä jos elämän sisältö on murhetta, inhimillistä tragediää, kärsimystä.

Heille luvataan, että lohdutus on tulossa. Elämä antaa sitten.

Olemme kuin rajalla.

Täällä pitää kaiken tulla heti, nopea toimitus, ei odotusaikoja, jonon edellä on paikkoja. Elämä antaa jo nyt.

Mutta meitä kehoitetaan olemaan kärsivällisiä. Kaikki ei maailmankaikkeudessa tapahdu minun aikataulullani. Jumalan kellot lyövät silti ajallaan. Elämä antaa.

Olemme kuin rajalla.

Moni haluaa valtaa ja rahaa. Monelle omaisuus tuo turvaa, sijoitus rauhaa. Elämä antaa jo nyt.

Entä viimeisellä portilla? Miten rahat ja omaisuus auttavat kuoleman hetkellä ja sielun pelastukseen? Jos sydäimestään etsii Jumalaa eli jos haluaa olla pelastettujen joukossa, jos haluaa Jumalan armon, silloin saa siihen ravinnon. On vanhurskauden nälkä ja jano. Elämä antaa.

Olemme kuin rajalla.

Oikea ja väärä pitää erottaa toisistaan. Mutta aina oikea ei tuota parasta mahdollista tuotosta, harmaa ja harmaampi on tuottavampaa. Väärästä voi saada isoimman palkinnon. Ja niin väärästä kun jää kiinni niin tuomio on ankara. Mitäs jäit kiinni. Elämä antaa jo nyt.

Mutta ei kai minun harmaani ja vielä tummempi harmaa vain koskaan tule näkyviin, sillä minä en voi sitä kestää. Mutta miksi sinun katseesi sulaa, kun katsot minua ja miksi Kristus kutsuu minua parannukseen? Missä tuomio on? Eikö ole! Elämä antaa.

Olemme kuin rajalla.

Miten täällä voi säilyttää sydämensä puhtaana, tässä maailmassa, joka on kokonaan paha? Ei kai mustassa eläessä voi valkoisena pysyä? En minä yksin mitään voi. Elämässä on oltava mukana. Elämä antaa jo nyt.

Mutta miksi sitten hyväntekeväisyyskeräys tuotti miljoonia ja lastensairaalan Etiopiaan, vaikka annoin minäkin vain kaksi euroa, kun epäilin, etteivät rahat mene edes keräyskohteeseen.

Ja miksi ihmiset, vaikka eroavat kirkosta, haluavat, että hautaus on kirkossa ja pappi on paikalla ja 90v. juhliin kutsutaan srk.n edustaja paikalle. Ja kirkossa pitää olla jumalanpalvelukset ja kirkot pitää valaista ja pyhäinpäivänä käydään haudalla....Onko tällä sittenkin merkitystä? Saako valo paistaa sydämeen asti? Elämä antaa.

Olemme kuin rajalla.

Asekaupat nostavat vientiä ja kotimaista osaamista. Rauhanturvaajien lisäksi tarvitaan rauhaan pakottamista ja aseellisia väliinmenoja. Elämä antaa jo nyt.

Mutta silti jokaisen ihmisen haaveena on saada elää rauhassa, ilman pelkoa. Saada elää sydän toiveita täynnä ja haaveita tulevaisuudesta. Siihen me kaikki tähtäämme. Elämä antaa.

Olemme kuin rajalla.

Tämä maailma toisella puolella. Arvostaen omia lakejaan ja tavoitteitaan.

Eikä niihin kuulu jumalausko, muuten kuin trendinä ja jälleensyntymällä ryyditettynä.

Mutta usko Jeesukseen Kristukseen, joka on kuollut meidän syntiemme tähden ja Jumala on hänet herättänyt kuolleista ja lunastaa meidät viimeiseltä tuomiolta...

Siitä saa kuulla ja tuta, ettei ole tästä maailmasta.

Mutta enhän olekaan.

Olen kuin rajalla.

Täällä ja Kristuksen oma.

On turvallista olla.

Aamen.